

Şamar Oğlanı

– GürhanGürses · 30 Ağustos 2012

Şamar oğlanı...

Avrupa'da devrin âdetlerine göre her prens, her saray mensubu, her aristokrat çocuğu mektebe bir yaşıtı ile gidiyordu. Bu yaşıtı öğrenci halktı. "Asil" çocuk bir hata işlediği zaman, sopayı veya şamarı onun namına halk çocuğu yiyordu.

Sana bir şey olmasın ben dayak yerim senin yerine.

Aman sana kem göz bakmasın bana baksın.

Sakın sana kötü bir söz yönelmesin bana yönelsin.

Aşkın şamar oğlanı var.

Siyasetin şamar oğlanı var.

Sporun şamar oğlanı var.

Sanatın şamar oğlanı var.

Şamar oğlanı olmayan var mı? Yerinize ağlayabilecek olan bir yürek, uğrunuza dayak yemeyi göze alabilecek bir babayiğit, kendisini feda edebilecek bir civan var mı?

Bunu sağlayabilmişseniz ne ala?

Hem de zoraki değil, isteğe bağlı olarak; sevgi ve saygı ile...

Aman şamar oğlan, yandım şamar oğlan:

"Aman şeker oğlan, yandım bekâr oğlan

Anasına darılmış, damda yatan oğlan"

Yeri geldi mi ölür.

Yeri geldi mi güler.

Yeri geldi mi ağlar.

Yeri geldi mi kanar.

İşte şamar oğlanı!

Bu toplumun şamar oğlanları kim?

Memurlar mı, askerler mi, siyasetçiler mi?

Futbolcular mı, popçular mı, şairler mi?

Halk mı yoksa?

Kürtler mi, Türkler mi, Aleviler mi, Sünniler mi?

Bu toplumun sahipleri kimler asıl?

Yalakalar mı, yaltakçılar mı, yavşaklar mı?

Aman şamar oğlanı, yandım şamar oğlanı!

Asaleti kendinden menkul olanlara kuldur şamar oğlanı.

O halkın oğludur, asil olanın yedeğidir.

İstetmesidir bir bakıma, esnemesin diye...

Bizde de damar oğlanı var. Ver gazı tamamdır. İstediğin gibi kullan. Yana yatırt, dik tuttur, ters yürüt, amuda kalktır, küfür ettir, ağlat güldürt... Biraz gaz ile âlemi havaya uçurur.

Dayak cennetten çıkmadır. Sadece ezilenler için, güçsüz olanlar için, sahipsiz kalanlar için, yalnız olanlar için. O zaman vurun abalıya...

Bu toplumun şamar oğlanları var, damar oğlanları var.

Dayak yiyen, ağzı burnu kırılan, gözleri mosmor olan, kanı akan, canı yiten, akılı giden. Öyle bir toplum haline geldik ki kimse kimseyi tanımıyor, kimse kimseyi takmıyor, kimse kimseyi iplemiyor.

Damardan girersin olur biter.

Kaçak gaz kullanmayın sakın, teper.

Damarı buldunuz mu tamamdır işlem, verin gazı. Vatan Millet Sakarya üçgeninde hem de. Uçar kendisi uçurur sizi.

Âşıkça dolduruşa gelir, aşkını öldürür.

Fanatıkça takımının tribününü yakar yıkar acımadan.

Partiliye gerisinin canı cehennemdir.

İrkini ön plan çıkartıyorsa gerisi faşisttir.

Canlı bomba olur, canını hiçe sayar, canlar alır.

Dinini ileriye sürüyorsa gerisi gâvurdur.

Oysa fikir babaları arkadadır, karanlıktadır. Beyin olan kendisi değildir, ayak olandır. Şamarı yemiştir kaderden, damarı bulmuştur kötüden. Enjekte edilmiştir zararlı olan, itilmiştir arenaya bir şekilde.

Ah şamar oğlanı, ah damar oğlanı!

"Dur ben dayak yerim.

Dur ben ölüüm.

Dur ben kırılırim.

Dur ben kanarım.

Dur ben infilak ederim." der durursun 24 saat! Sana kim yanıyor, sana kim kanıyor, sana kim ağlıyor? Haberin var mı? Bir anlık saltanatın var mı, bir iftiharlık payen var mı, kıymetin biliniyor mu azıcık? Hep değersiz, hep kelepirc bir yaşam mı sana düşen? Sen bu değilsin! Seni acımasız bir şekilde öğüten bu asillerin dünyasında ayak olmak zorunda değilsin.

Şamar oğlanı...

İyi de güzel kardeşim canın çıkıyor farkında mısın?

Aklın gidiyor!

Aşkını bitiyor.

Cismin yok oluyor.

Bir mum gibi eriyorsun.

Seni yakana bak, yakacaklarına değil!

Seni atana bak, atacaklarına değil!

Ah şamar oğlanı!

Başkasına yanma sakın, başkasına kanma, başkasına yaranma, başkasına yar olma! Kendi hikâyeni yarat, kendi şarkını söyle, kendi yanlışını yap.

Şamar olma!
Damara gelme!